

ताम्येव सप्त वर्षाण्यनुकृतात् । तत्रापि पर्यताः सप्त वर्ष-
विच्छेदकारिणः । पूर्वोक्तोदयनिरिजकाधारस्तथा परः ।
तथा रेवतकः श्यामस्तवैवास्तनिरिज ! । श्याम्विकेय-
स्तथा रम्यः केयरी पर्यतोत्तमः । श्यामस्तम महादृष्टः
चिद्वगन्वर्धेवितः । तत्पुत्रातसंशर्गादङ्गादो जायते
परः । तत्र पुष्पा जनपदावातुर्वर्ग्यसन्निताः । नद्य-
श्चात्र महापुष्पाः सर्वपापमवापहाः । सुकुमारी
कुमारी च नखिनी रेणुका तथा । इक्षुष धेतुका चैव
गभस्ती सप्तमी तथा । सत्यास्त्वयुतयस्तत्र पुङ्गवो भ-
वास्तने । । महाधरास्तथा चात्र यतनोऽथ बहुलजः ।
ताः पिबन्ति सदाशुक्ता जलदादिषु ये स्थिताः । वर्षेच्छेते
जनपदाः स्वर्गादभ्येत्य मेदिनीम् । धर्महानिर्न ते-
नक्ति न संज्ञः परस्परम् । मर्त्यादाव्युत्क्रमो नापि
तेषु देवेषु सप्तम् । मागाश्च मानधाचैव मानवा
मन्दगास्तथा । मागा ब्रह्मण्यभूयिष्ठा मागधा क्षत्रिया-
स्तथा । वैश्यास्तु मानवाक्षोर्वा गृह्णाक्षिणां तु मन्दगाः ।
श्राकहीमे तु तैर्वर्षैः स्वर्ग्यरूपधरो सते । वधोक्तैरिच्छते
सत्यकर्मनिर्जितात्मभिः । श्राकहीपस्तु मेत्रेव ! शीरो-
देन समन्ततः । श्राकहीप्रमत्तेन वचनेनेव वेदितः ।
शीराक्षिः सर्वतो ब्रह्मन् ! पुष्कराख्येन वेदितः । हीमेन
श्राकहीपास्तु द्विगुणेन समन्ततः । पुष्कराख्यहीपपते-
र्मेहावोतोऽभयत् पुतः । धातक्षिच तयोक्तल द्वे वर्षे
नाम चिह्निने । महावीतं तथैवान्यत् धातकीप्रसू-
मद्विहृतम् । एकत्राल महाभाग ! प्रख्यातो वर्ष-
पर्यतः । मानवोत्तरधंसो वै मध्यतो बभवाक्षतिः ।
जोजनानां बहुकाणि जम्बु पञ्चाशदुच्छ्रितः । ताव-
देव च विस्तीर्णः सर्वतः परिमण्डलः । पुष्करहीपवर्गं
मज्जो संविज्जन्निव । स्थितोऽहो ह्यनहाम् शैवो
ज्याम् तदवकदवम् । वसन्तकारमेवेकं तयोर्वर्षं
तथा निरिः । दृश्यवर्षवृक्षाणि यत्र जीवन्ति मानवाः ।
निरामवा विशोकाश्च रामहोषविवर्जिताः । अधमोत्तमी
न तेष्वाक्षा न वधप्रवधको द्विज ! नेष्वाक्षवामव-
रोमो दीनो कोमादिको न च । महावीतं महावर्षं
धातकीधंजमन्तः । धानवोत्तरमेव च देवदेवादि
वेदितः । सत्त्वान्तं न तत्रातो हीमे पुष्करसंज्ञिते ।
न तत्र मेहनद्यो वा हीमे वर्षदवान्विते । तस्यवैशास्तु
पुत्रजादेवैकालैकहृदिषः । वर्षात्रमाचारहीनं वर्षा-
हरणवर्जितम् । तयोवात्तद्विहीतियुग्न सारहितव

तत् । वर्षद्वयञ्च मैत्रेय ! भौमः स्वर्गोऽयमुत्तमः । वर्षेव
सुखदः काको जरारोगादिवर्जितः । पुष्करे धातकी-
प्रसूतं महावीते च वै सते । । न्यपोधः पुष्करहीमे
ब्रह्मणः स्वर्गमनुत्तमम् । तस्मिन्निवसति ब्रह्मा । पूज्य-
मानः सुरासुरैः । आदृष्टकेनोदधिनो पुष्करः परि-
वेदितः । सनेन पुष्करस्यैव विस्तारात्पुष्करास्तथा ।
एवं द्वीपाः सुदृष्टेस्तु सप्त सप्तभिरावृताः । द्वीपचैव
सुदृष्टश्च सनानो द्विगुणो परो । पर्वोचि सर्वदा सर्व-
सुदृष्टेषु समानि वै । जगतिरिक्तता तेषां कदाचिज्ज्ञैव
जायते । स्वाचीस्त्वमन्निर्बन्धोऽङ्गुलिश्चिह्नं यथा ।
तथेन्दुह्रौ चिह्नमन्मोक्षो मुनिवचनम् । । सनानाचाति-
रिक्ताश्च सर्वान्यापो सुसन्नि च । उददात्तमनेष्विन्द्रोः
पञ्चवोः शुक्लकण्ठयोः । दशोत्तराणि पञ्चैव ककुबानां
यतानि वै । अपां वृद्धिच्यो दशो वासुद्वीपां महा-
सते ! । भोजनं पुष्करहीमे तत्र सप्तसप्तस्यतम् । वल
संभुज्जते विप्र ! प्रजाः सर्वाः सर्वे हि । स्वादृष्टक
पुरतो दृश्यते लोकसंस्थिताः । द्विगुणा वासुनी मृनिः
सर्वजस्तुविवर्जिता । लोकाकोलकतः शैवो योजनावुत-
विहारः । सन्मयेषापि तावन्ति बहुकाश्चर्यवो
हि वः । ततस्तमः समावृत्य तं शैवं सर्वतः स्थितम् ।
तमचावृकटाहेन समन्तात् हरिवेदितम् । पञ्चाव-
कोटिविस्तीर्णां सेयसर्वो महासते ! । सर्वैवावृकटाहेन
सहीपाख्यमहीमरा । सेयं धात्री विधात्री च सर्वभूत-
सुखाधिका । आधारभूता सर्वेषां मैत्रेय ! जगतामिति ।

भूगोवृक्ष स्थिरत्वे युक्तिः स्वगोवृक्षे उक्ता अधि-
मल किञ्चिद्व्यते इत्यवहोवृक्षोविर्विदां मते भूगोवृक्षैव
दक्षिणोत्तरगतिभ्यां स्वर्ग्यञ्च उत्तरदक्षिणगतिम् । वदयते
स्थिरस्य स्वर्ग्यञ्च उत्तरदक्षिणवामवोरवस्थावादिति ।
तदेतन्मनतोवाचमज्जं भूगोवृक्ष दक्षिणोत्तरगतिस्त्रीकारे
स्वर्ग्यकोव कृत्तिकारोहिण्योश्चकटभगव्याधादीनामपि
उत्तरदक्षिणवोर्गतिः प्रसज्येत न च तथा दृश्यते
तेषाञ्च तथा विक्षेपनामसरसंज्ञा वीरागमे पठिता
तादृशान्तर एव प्रत्यङ् दृश्यं न मनानपि उत्तरदक्षिणा-
वनमिति विवेच्य भूगोवृक्ष स्थिरमनुवस्थातव्यम् ।
भूज्याया स्त्री भुवज्याया । स्वर्ग्यद्विरवापस्यकात् आपमाने
राज्यपहाभिधाने । तमवि २५२५कारे च यद्व्याधा ।
भूजन्तु ३० मूरिव जन्तुः । नामे कृत्तिनि राजानि ।
भूजम्बू स्त्री भुवी जम्बूरिव जाड्याव । । गोधूमे २५६६-